

> Mensen dragen nogal wat met zich mee. In deze rubriek leren we stadsgenoten kennen aan (de inhoud van) hun tas.

De tas van Jeroen Kieven is zwaar, in meerdere opzichten. Hij probeert het levenswerk van de in Den Haag doodgeschoten juwelier Stratmann voort te zetten. Met zijn tas kan hij altijd en overal horloges maken én uit eten gaan. tekst Suzanne Stam foto Diana Mosterd

Dr. Swatch, de horloge- dokter

Naam Jeroen Kieven
Leeftijd 45 jaar
Werk horlogemaker
Woont Rotterdam Schiebroek

Jouw tas ziet er groot en zwaar uit!

“Dat is-ie ook! Ik schat dat mijn tas met inhoud zo'n zeven kilo weegt. Ik ben met een wijf, ik wil alles bij me hebben. Ik heb al veel tassen versleten. Eigenlijk wilde ik zo'n echte dokterstas maar die zijn loeideuur. Dit is een laptoptas van Samsonite, er kan lekker veel in maar een laptop zul je er niet in vinden.”

Wat heb je er dan allemaal in?

“Het belangrijkste: een blikken doosje met horlogegereedschap, een leren mapje van Bergeon, ook met horlogegereedschap, een mapje met horlogegereedschap, een doosje met horlogepin-cetten en mijn kraspen om te graveren. Ik ben namelijk, zoals je al raadt, horlogemaker. Mijn tas gaat altijd mee van huis naar mijn werk en weer terug, want ik wil altijd mijn eigen gereedschap bij me hebben. Thuis heb ik een 'horlogelaboratorium' waar ik in mijn vrije tijd van alles doe en uitprobeer met horloges. Ik krijg elk horloge, hoe oud ook, weer aan de praat. Van oude horlogeonderdelen maak ik nieuwe horloges, sleutelhangers en presse-papiers. Ik verzamel namelijk al sinds de jaren '80 Swatch horloges, ik was bekend als Dr. Swatch. Nu noemen ze me de horlogedokter. Zowel in mijn lab als in mijn tas is alles gesorteerd, ik weet blind wat ik moet pakken.”

Heb je een bijzondere band met je gereedschap?

“Er zit heel bijzonder gereedschap tussen. Zo heb ik een grote partij horlogegereedschap overgenomen van de weduwe van juwelier Stratmann. (De Haagse juwelier die bij een roofoverval in zijn winkel in april 2012 werd doodgeschoten, red.). Met dat gereedschap

doe ik leuke dingen en maak ik mensen blij. Ik repareer er bijvoorbeeld gratis horloges mee en ik gebruik het om sleutelhangers van horloges te maken. Zo probeer ik het levenswerk van haar man een beetje voort te zetten.”

Poe hee, heb je nog meer van dat soort pittige bagage?

“Niet in mijn tas maar ik tors aardig wat geestelijke bagage mee. Tot twaalf jaar geleden had ik mijn eigen kapperszaak. Zoals ik nu mijn gereedschap bij me heb, had ik toen altijd mijn eigen scharen bij me. Maar toen ik rugproblemen kreeg, moest ik stoppen met de zaak. Gaandeweg ben ik de horlogebranche ingerold maar omdat ik teveel, te snel voor teveel mensen deed, kreeg ik een burn-out. Het was zo erg dat ik drie maanden van mijn leven kwijt ben in mijn geheugen. Niet lang daarna werd ook mijn vriendin ernstig ziek. Gelukkig zijn we die zware periode samen weer boven gekomen. Mede door de liefde voor horloges!”

Maar zie ik daar nou ook een mes in je tas?

“Ja, twee zelfs. Het ene is een horlogemes. Daarmee maak je het deksel van een horloge open. Dat mes is uniek, ik heb het op maat laten maken. Het andere mes is mijn eetmesje. Daar snijd ik alles mee, mijn brokjes oude kaas en droge worst. Net zoals twee blikjes cola, gaan die ook altijd mee in mijn tas. Wist je dat het in Frankrijk heel normaal is dat je je eigen mes bij je hebt? Er zijn daar restaurants waar je geen mes bij je eten krijgt. Ik ben dan wel niet Frans, mijn eetmesje zit ook altijd in mijn tas. Niet zo raar hè, dat die zo zwaar is met al die spullen!”

